

LUDVIG NORMAN

1831–1885

Tolv sånger till dikter av Wirsén
för röst och piano

*Twelve Songs set to poems by Wirsén
for voice and piano*

Opus 49

Emenderad utgåva/Emended edition

Levande Musikarv och Kungl. Musikaliska akademien

Syftet med Levande Musikarv är att tillgängliggöra den dolda svenska musikskatten och göra den till en självklar del av dagens repertoar och forskning. Detta sker genom notutgåvor av musik som inte längre är skyddad av upphovsrätten, samt texter om tonsättarna och deras verk. Texterna publiceras i projektets databas på internet, liksom fritt nedladdningsbara notutgåvor. Huvudman är Kungl. Musikaliska akademien i samarbete med Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Kungl. Musikaliska akademien grundades 1771 av Gustav III med ändamålet att främja tonkonsten och musiklivet i Sverige. Numera är akademien en fristående institution som förenar tradition med ett aktivt engagemang i dagens och morgondagens musikliv.

Swedish Musical Heritage and The Royal Swedish Academy of Music

The purpose of Swedish Musical Heritage is to make accessible forgotten gems of Swedish music and make them a natural feature of the contemporary repertoire and musicology. This it does through editions of sheet music that is no longer protected by copyright, and texts about the composers and their works. This material is available in the project's online database, where the sheet music can be freely downloaded. The project is run under the auspices of the Royal Swedish Academy of Music in association with the Music and Theatre Library of Sweden and Svensk Musik.

The Royal Swedish Academy of Music was founded in 1771 by King Gustav III in order to promote the composition and performance of music in Sweden. Today, the academy is an autonomous institution that combines tradition with active engagement in the contemporary and future music scene.

www.levandemusikarv.se

Huvudredaktör/Editor-in-chief: Anders Wiklund
Textredaktör/Text editor: Erik Wallrup
Redaktör/Editor: Magnus Svensson

Levande Musikarv/Swedish Musical Heritage
Kungl. Musikaliska akademien/The Royal Swedish Academy of Music
Utgåva nr 1209–1220/Edition nos 1209–1220
2016
Notbild/Score: Public domain. Texter/Texts: © Levande Musikarv
ISMN 979-0-66166-289-1

Levande Musikarv finansieras med medel från/Published with financial support from Kungl. Musikaliska akademien, Kungl. Vitterhetsakademien, Marcus och Amalia Wallenbergs Stiftelse, Statens Musikverk, Riksbankens Jubileumsfond, Svenska Litteratursällskapet i Finland och Kulturdepartementet.
Samarbetspartners/Partners: Musik- och teaterbiblioteket, Svensk Musik och Sveriges Radio.

1. Hvad du liknar.

I berättande ton, ej långsamt.

Sång. *p* Der står på skäret ett ka-pell, det blickar mildt från klippans häll, och *mf*

Piano. *p* *mf*

Lifligt, dubbelt så fort.

haf - - vets vind, så frisk och sval, om - fläk-tar spi-ra och por-

mf

mf

tal.

f

f

mf *dimin.* *p*

Första tidmättet.

p

På ta - kets krans så ljuft, så tryggt ha haf - vets fo - glar nä - sten

Första tidmättet.

p

*Te **

mf *Dubbelt så fort.*

byggt, *p*

Så byg - ga mi - - na tan - kar bo, från

fz *mf*

p

vind och våg, hos dig i ro! från vind och våg,

p

pp < >

från vind och våg, hos dig — i

p *Lugnt, men icke tillbakadraget i tidmättet.*

rol! När mildt ka - pel - lets or - gel rörs, när an - dakts -

mf

full din stäm - ma hörs, då glöm - mer fo - geln

blå - sigt haf, då tyst - nar hjer - tats o - ro af.

pp *trem.*

* Undre stämmans g, b, c har ändrats från helnot till halvnot.

mf med mycket uttryck

Du ljuf - va hem, du vän så blid, du hvi - ta bo för

p

hel - gon - frid, hur tryggt, hur godt hos dig det är

hur tryggt hur godt hos dig det är på lif - vets våg - om -

flut - na skär!

p *pp*

2. Månestrålar.

Något rörligt, likväl ej fort; drömmande.

p

När stjer - ne - hä - ren blän - ker på

pp

mörk - nan - de him - mels grund, och må - nen silf - ver

pp

stän - ker på su - san - de fors och lund, hvi

pp

dar - ra de dunk - la gra - nar, hvad är, som vårt hjer - ta

mf *p*

a - nar, hvad är, som för - stu - let ma - - nar i

pp *p*

hvi - skan - de skym - nings - stund? När mel - lan trä - dens

gal - - ler på glitt - ran - de vat - ten - fall den

ble - ka da - ger fal - ler så ski - nan - de hvit och

pp

kall, hvad vå - lar att hvar - je sin - - ne, som

mf

göm - mer i dju - pet in - - ne af skö - na - re dar ett

f *p*

min - - - ne, vill bri - sta i tå - rars svall? 0

något påskyndande *pp lugnt och hemlighetsfullt*

vet, o vet! När allt är

ö - de och ens - lig är hvar - je stig, — då va - ka än de

dö - de, som for - dom ha äl - skat dig. — Att räd - da dig än de

sträf - va: af strå - lar, som fly och bäf - va, ett skim - ran - de nät de väf - va och

dra - ga dig hem — till sig.

Aftonklockan.

Ej långsamt.

p

Jag mins, hur förr vid

kloc - kans klang jag hem från skog och ha - gar sprang, jag

sjöng och sjöng, min hjord jag dref; vid stu - gans grind hur

glad jag blef, hur glad jag blef! Ty der var

han och in gen ann, ty der var han och in - gen ann, och

so - lens si - sta strå - le såg hur vid hans hjer - ta,

hur vid hans hjer - ta flic - kan låg.

p

Nu käns det svårt när kloc - kan slår, med

tun - ga steg dit - hem jag går; vid stu - gans grind han syns ej mer,

de lagt sēn län - ge ho - nom ner på

f *p*

bädd så hård i kyr - ko - gård.

O det var der, jag mins det nog, o det var

mf *cresc.*

der, jag mins det nog, som stän - digt so - lens strå - le dog,

f

som stän - digt so - lens strå - le dog.

p

pp bortdöende

4. Ögonkast.

Med enkelt uttryck.

Sång.

Piano.

Du kom en qväll_ jag mins det som i går_ och
strök ur pan_nan sak - ta bort mitt hår och sa - de stil - la: "låt ditt
grub - bel fly, du ser ej stjer - nan för den mör - ka sky!.,
Se'n dess ha da - gar gått och år ock - så, den

med uttryck.

snab_ba flyk_tenknappt jag ak_tat på: jag vet, du lem_nat mig, jag vet, du gick,

du var ju hos mig blott ett ö_gonblick. Må lif _ _ _ vets gläd _ je

gäl_la hvad denvill! Jagkandenvackrasagan u_tan_fill, och, hur det är, jag

hop_pas mån_gengång: en vac_ ker sa_ga kan ej va_ra lång. Och

dim - man sti - ger upp i ens - lig qväll och sve - perin i tö - ken skog och fjäll, de

mör - ka moln i tun - ga mas - sor stå - men o - för - fä - radt är mitt bröst än - då. Ty

tillbakadraget.

of - ta hör jag, fördt af vin - dens bud, din lju - fva stäm - mas väl - be -

kau - - ta ljud; det hvis - kar stil - la: "låt ditt grub - bel fly,

du ser ej stjerna för den mör-ka sky!,, Då ser jag upp, och mol - - net de - lar sig, och

f *f* *lifligt.* *3*

dim - man skingras öf- ver dal och stig, en stjer-na rin-ner klar på

mf

fäs - tet fram, ditt ö - ga lik, ditt ö - ga lik, så mild oeh all - -

något tillbakadraget. *p* *p*

var sam.

p

5. Böcker och Kärlek.

Laåom fort, med naivt föredrag.

Sång.

När stum du sit - ter vid ditt ar - bets - bord och

p *mf*

ten. *ten.* *mf*

glöm - mer för en bok den vi - da jord, och hon, som blef ditt

f *p*

allt, sig smy - ger då att si - na ar - mar om sin

älsk - ling slå, så säg ej but - tert: lem - na mig i

f *f*

lyfligt.

fred! Nej, lem - na bo - ken du, och gör så med! Ty

The first system of the musical score features a vocal line in the upper staff and piano accompaniment in the lower two staves. The vocal line begins with a fermata over the word 'fred!' followed by the lyrics 'Nej, lem - na bo - ken du, och gör så med! Ty'. The piano accompaniment starts with a piano (*p*) dynamic and includes a *mf* dynamic marking in the right hand.

grå - a lun - tor har du al - - - la

The second system continues the musical score. The vocal line has a fermata over 'grå - a' and the lyrics 'grå - a lun - tor har du al - - - la'. The piano accompaniment features a prominent arpeggiated figure in the right hand.

dar, men ej du vet, hur län - ge

The third system shows the vocal line with a fermata over 'dar,' and the lyrics 'dar, men ej du vet, hur län - ge'. The piano accompaniment continues with the arpeggiated accompaniment.

hon är kvar. Och mån - gen man, som sit - ter

The fourth system concludes the page with the vocal line having a fermata over 'hon är kvar.' and the lyrics 'hon är kvar. Och mån - gen man, som sit - ter'. The piano accompaniment includes a piano (*p*) dynamic marking.

en - sam nu, så ger - na vil - le stö - ras

Eldigt.
just som du. *f* Låt kär - - - lek

må - - la per - me - bo - - ken full med mi - nia - -

ty - - - rer, ski - nan - de i gull!

* c ändrat från F.

mf

Då skall, du ar - me, om ditt

p

hem blir tomt, den gam - la bo - ken

p

mf

strå - - la hel - - - - - gon - front, och

just på si - dan, der du stör - - des

mf

då, ett en - - - - gla - huf - vud

p

viu - - kan_de,

vin - - - kan - de skall stå.

pp

pp

Ungt mod.

Raskt och lifligt.

Sång.

Fins ej lots? Låt gå än - då!

Piano.

Äf-ventyr-ligt skön är vå - - - gen, Blåsten stic-ker skarpt: låt

gå! Vind i seg-len, storm i ho - - - gen!

p

Doft af tång från mörk - blå vat - ten, väl - komst - fläkt från

dju - - pets verd! Sprid - da fi - - skar - bloss i nat - ten!

p *pp* *Något tillbakadraget.*

Kan du tän - ka bät - tre färd? Kan du tän - ka

Hastigt och fort som förut. *mf* *fz*

bät - tre färd? Ta - lar man omskär och ban - kar? Låt dem

Hastigt *mf* *fz*

ta - la, låt dem ta - la! Vin - den snart,

vin - den snart ja - ge bort de fe - ga tan - kar och be -

vin - ge jul - lens fårt! Stol - ta

fa - ra! Fins då in - gen, som dig äl - skar

påskyndande.

u - tom jag? Li - ka godt! Med svar - ta

vin - gen sväf - va fram i trolskt be - häg! O det

su - sar, när du spän - ner flyk - ten öf - - ver dunk - lad

våg; An - de - verl - dens mågt jag kän - ner, lif - van - de vårt

gla - - - da tåg. Kor - ta ä - ro gläd - jens

stun - der, njut dem der - för, stark och ung!

Skull - le jul - len än gå un - der, Mo - dig död är

al - drig tung, mo - dig död är al - drig tung.

7. Den döda.

Ej för långsamt, med mycket uttryck.

Sång.

p

Be - va - ra ren din barn.doms ljuf - va tro, för - u - tan den fins ej på

Piano.

p

jor - den ro. Be va - ra jemt din för - sta kär - lek ren, för - u - tan

p

p

Lifligt och rörligt.

den — är hvar - je gläd - je sken!

p

Jag eg - de en vän, i hans hjer - ta jag såg, ett

p

Tea

* *Tea* *

skim . mer af snö öf . ver sin . net låg. Han glöm . de i lif . vets

mö . dor och lust sitt hjer . tas frid . vid si . re . ner . nas kust.

Nu är han väl ä . rad och

glad och rik, nu är han väl al . la de an . dra lik.

pp *tillbakadraget i takt*

Tempo

mf

Men stun - dom i nö - jets rus han känt som

mf

häftigt och påskyndande

flö - ge i hjer - tat en dörr på glänt, en dörr till ett hem - ligt

påskyndande

rum i hans själ, som an - nars han bom - mat och reg - lat väl.

p

något tillbakadraget *pp* Första tidmättet: *hviskande.*

Der lig - ger på bår i brud - lig skrud hans barndoms - tro, hans

dim. *pp*

min - ne af Gud. *mf* O hel - ga ge - mak, o

slock - na - de hopp, o dörr, som i skä - ran - de ljud går opp! O he - li - ga frid i *p*

svep - ning af snö, o löf - ten om nåd, som i syn - den dö! Hon sof - ver så *pp*

djupt, hon vak - na ej skall, han sjelf hen - ne *alltid pp*

*Återställningstecken infört för h.

deklamatoriskt, nästan tonlöst

dö - dat. Hon hvi - lar så kall.

fz *p* *pp*

Första tidmättet

Be - va - ra ren din barn - doms ljuf - va tro,

p

Första tidmättet

för - u - tan den fins ej på jor - den ro. Be - va - ra jemt din för - sta kär - lek

p

ren, för - u - tan den är hvar - je gläd - - - je sken.

p

Mitt tycke.

Lifligt och fort, friskt.

mf

Jag älskar ej den feber-

eld, som brinner i hektiskfärg på sångarns bleka kind,

mf

och ej det känslösvall, som strax försvinner

cresc.

vid första fläkt af alpens skar - pa vind.

Jag älskar vi - net högt och ha - tar ru - set,

har blix - ten kär, men so - len mer än - då,

är haf - vet vred - gadt, hör jag ger - na bru - set,

p något tillbakadraget i takt
men älskar mer det lug - na, spe - gel - blå.
något tillbakadraget i takt

mf

För - stul - na blic - kar, läp - par

yp - - pigt rö - da jag ej för - ta - la vill, jag ej för

ta - la vill, men kä - rast är den blick, som lof - var

kraft i ve - der - mö - da, den ljuf - va mun som he - lig tro mig svär.

mf

Den hand är skön, som jemt med ro - sor le - ker, ju - vel - be - satt och

skim - mer - hvit som snö, men skö - nast den, som

p något tillbakadraget

huldt den tröt - te sme - ker och mig hug - sva - lar än, när

jag skall dö.

tillbakadraget

9. Den ångrande.

Temligen långsamt, men gående.

The musical score is written in G major and 6/8 time. It features a vocal line and a piano accompaniment. The piano part includes dynamic markings such as *p*, *mf*, *f*, and *cresc.*, as well as the instruction *mycket bundet föredrag*. The lyrics are in Swedish and describe a scene of a woman's suffering.

Bit - tert pröf - va - de,
 vil - se för - da, lu - ta dig stum vid al - ta - rets fot!
 Djupt be - dröf - va - de! All din bör - da himme - len tar för - bar - man - de mot.
 Fam - nen sträc - kan - de mot den sva - ga, nal - kas Ma - ri - as fräl - san - de barn.

Frid dig räk - kande, vill han dra - ga fo - geln så mildt ur snär - jan - de garn.

Jor - dens tju - san - de, fal - ska lö - jen skäl - va och fly, der

Mä - sta - ren går; ti - dens ru - san - de,

tom - ma nö - jen dom - na för glän - sen,

p lugnt

spridd i hansspår. I de ski - nan - de stil - la går - dar

dim. *p lugnt*

något fortare, oroligt

blommarhans nåd, *f* mot stor - mar - nes.

något fortare, oroligt *f*

tåg, hag - lets hvi - nan - de, mild. han

p

vår - dar Je - ri - chos ros vid qväl - lan - de våg.

Fortare, med passion

Du för - kros - sa - de, an - - - das

Fortare

å - - ter! Syn - - den så blo - dig

hvit - - nar till snö. Dyrt - - - för -

los - sa - de, Han - - - för - lå - ter,

bry - ter ej af det dar - ran - de rö, det dar - ran - de rö. Or - geln

bä - van - de qva - len söf - ver, hym - ner - na su - sa smärtan till rö.

Eng - lar svä - fan - de fly - ga öf - ver temp - let, der

sva - lan byg - - ger sitt bo.

Återvunnet hopp.

Enkelt och naivt, ej släpigt.

Sång.

p Jag kom till da - len å - ter, der jag lek - te en gång som barn vid

Piano.

p

bäc - kens sång,

och sam - ma hul - da

ves - tan - fläg - tar smek - te min

tin - ning än en gång.

mf Jag fann dem

å - ter, mi - na gyll - ne dröm - mar, der grö - na a - lar vän - - ligt

cresc.

stå, jag fann att kraft, jag fann att hel - sa ström - mar i rym - den

f

än som då. Jag fann från da - gar

Förra tidmättet

något tillbakadraget

Förra tidmättet

p

län - ge se - dan flyd - da ett mildt, me - lo - - diskt å - ter_sus,

* Återställningstecken infört för g1.

jag fann min for - na, un - dan - göm - da hyd - da i af - ton - rod - - nans

ljus, i *f* af - ton - rod - - nans *p* ljus.

Och vet du hvad? Jag *p* hit - ta - de bland trä - den min

barn - doms - frid, som glömt sig kvar, hon kom till mö - tes

un - der fog - lars qvä - den, så ljuf som förr hon var.

mf Den hul - da sa - de vän - ligt: "jag för - lå - ter, fast långt du

flytt i vildt be - gär." J trä - dens sus det ljud: "väl - kom - men

p å - ter! Nu skall du stan - - - na här!"

p
 Då glän - ste regn - bågs - likt på grö - na än - gar ett pa - ra - di - - siskt

skim - mer opp, och af sig sjelf. va ljö - do ly - rans strän - gar om

f

å - ter - vun - - net hopp, om å - ter - vun - - - - net

f

p
 hopp.

p *pp*

tillbakadraget

11 Höst.

Ej långsamt, med sorgset föredrag.

Sång.

Piano.

Nu kom.ma kal . la da . gar, nu kom.ma da . gar grå, och
hur ditt hjer . ta kla . gar så kom . ma de än . . då. För
vin . dens fläkt i nat . ten den si . sta ro . sen dog, det

mörk - nar öf - ver vat - ten, det gles - nar öf - ver skog. Det

hvi - skar öf - ver fjär - den en sorg - sen an - - - de - röst: "nu

som - marn gick ur verl - - den, far - - väl! Nu är det höst!" Du

lind, som bör - jat gul - - - na, du snart skall - ö - de stå;

tillbakadraget, långsammare.

p Nu kom . ma da . gar kul . na, *pp* nu kom . ma da . gar grå.

tillbakadraget *långsammare pp* *mf*

Första tidmättet.

p Vild . blom . ma, som för . dröjt dig i dunk . la små . ren än, och *mf*

pp *mf*

tyst i hopp för . nöjt dig: du har ej långt i . . gen! Och *mf*

fp *mf*

neck - ros, du, som dom - nar så blek in - - vid din ö, ack,

p *fp*

det är bäst du som - nar, ty snart du må - ste dö. Och

p *pp*

hjer - ta, du, som skå - dar hur allt för - vand - lar sig, fins

fp

in - gen - ting, som bå - dar den sam - ma lag för dig? Men

pp

ängs - ligt hörs du sva - ra: ack, un - na mig min

fp

frid, och låt min som - mar va - ra ack! låt min som - mar

mf *fortare, påskyndande*

mf *fortare, påskyndande*

va - ra än - - nu, än - - nu en - li - ten

f *f*

tid!

mf

12 Ännu

(Till en sångare.)

Uttrycksfullt och hjertligt.

Sång.

Det är ej bor - - ta, som du trod - de, de lju - fva to - ners fri - a

Piano.

val; det bor än - nu, som förr det bod - de, i sjä - lens djup en näk - ter -

- gal. När sor - gen hölj - de fo - gel - bu - ren, han trod - de ge - nast, det var

natt och död och vin - ter i na - tu - ren, och sör - jan - de och stum han

mf

satt. Men snart, o snart af öm-ma hän - der skall flo-ret lyf-tas bort en

mf

f

dag, och ljus och gläd - - je å - ter - vän - der med tu - sen ny - a to - ners

f

slag.

p *med mycket uttryck* *något tillbakadraget*

Förra tidmättet

p

Än är ej ål - - dernsskymning in - ne, än är det sol i grön-klädd

p

dal, än är du ung till själ och sin . . ne, och du skall

qvä - da, näk - - ter - gal, ja du skall qvä - da, näk - - ter - -

- gal.

Ludvig Norman

Ludvig Norman (1831–1885) var en central gestalt i svenskt musikliv från 1850-talet fram till sin bortgång. Även om samtiden inte alltid uppskattade hans initiativ, värderas Normans insatser med rätta högt i musikhistorieskrivningen. Som tonsättare, dirigent, pedagog, skriftställare och konsertarrangör bidrog Ludvig Norman kort sagt till att förnya svenskt musikliv.

Norman var stockholmare. Redan i unga år undervisades han i pianospel av Vilhelmina Josephson som var vän till familjen, senare av Theodor Stein och Jan van Boom. Norman tog också lektioner i musikteori av Adolf Fredrik Lindblad. Han fortsatte sina studier vid Musikkonservatoriet i Leipzig, där han hade lärare som Ignaz Moscheles (piano), Moritz Hauptmann (kontrapunkt) och Julius Rietz (komposition). Intrycken från åren i Leipzig gav Norman viktiga musikaliska impulser som han efter hemkomsten arbetade för att sprida.

Tillbaka i Stockholm försörjde han sig som pianolärare, men framträdde också som pianist. Han skrev musikkritik utifrån den estetiska ståndpunkt han vunnit i Leipzig. 1858 blev han lärare vid Musikkonservatoriet (komposition, instrumentation och partiturläsning), en syssla han med vissa avbrott upprätthöll till 1882. Norman började dirigera Hovkapellet 1861 och utnämndes till hovkapellmästare året därpå. Som ledare för denna orkester satsade han energiskt på konsertverksamhet, detta parallellt med operaföreställningarna.

Ludvig Norman började komponera i unga år och kunde efter studieåren verka som en mycket välutbildad och för sin tid modern tonsättare. Hans produktion kom att bli omfattande och fördelad på många verktyper. Normans tre symfonier är viktiga verk i svensk symfonik, samma ställning har hans sex stråkkvartetter i svensk kammarmusik.

© *Gunnar Ternhag*

Om utgåvan

Levande Musikarvs emenderade utgåvor är redaktionellt genomsedda och korrigerade utgåvor av tidigare tryck med kommentarer rörande rättelser och ändringar införda i form av fotnoter. Justeringar av bågar, förtecken, accenter och artikulation som inte har medfört förändrad läsart har företagits utan kommentar.

Förlagan är utgiven av Huss & Beers förlag, Stockholm, H.&B. 179–182.

På omslaget står: ”12 / Sånger / till / Dikter af C.D. Wirsén / komponerade för / en röst och piano / af / Ludvig Norman / Op. 49 / Innehåll: / 1sta Häftet / No 1. Hvad du liknar / No 2. Månestrålar / No 3. Aftonklockan / 2dra Häftet / No 4. Ögonkast / No 5. Böcker och kärlek / No 6. Ungt mod / 3dje Häftet / No 7. Den döda / No 8. Mitt tycke / No 9. Den ångrande / 4de Häftet / No 10. Återvunnet hopp / No 11. Höst / No 12. Ännu (Till en sångare)”.

Tillkomstår: nr 1–6, 1877; nr 7–12, 1878.

Ludvig Norman

Ludvig Norman (1831–1885) was a key figure of the Swedish music scene from the 1850s until his death. Even if contemporary music-goers did not always appreciate his initiatives, his contributions are highly valued by music historians. As a composer, conductor, teacher, author and concert arranger, one could say that Ludvig Norman helped to bring fresh life to the Swedish music scene.

Norman was born and bred in Stockholm. As a young boy he was taught piano by Vilhelmina Josephson, who was a friend of the family, and later by Theodor Stein and Jan van Boom. He also took lessons in music theory for Adolf Fredrik Lindblad. He continued his studies at the Leipzig Music Conservatory, where his teachers included Ignaz Moscheles (piano), Moritz Hauptmann (counterpoint) and Julius Rietz (Composition).

The impression that these years in Leipzig made on Norman gave him important musical inspiration that he endeavoured to spread on his return to Sweden.

Back in Stockholm, he made a living as a piano teacher and a performer, and wrote articles of music criticism from the aesthetic perspective he had gained in Leipzig. In 1858 he became a teacher at the Royal Conservatory of Music in Stockholm (composition, orchestration and score-reading), an occupation that he pursued, with the exceptional break, until 1882. Norman started to conduct the Royal Court Orchestra in 1861 and was appointed hovkapellmästare ('Chief Conductor of the Royal Court Orchestra') the following year. As director of this orchestra he invested considerable time and energy in concert performances alongside its opera obligations.

Ludvig Norman started to compose as a young man and was able to work as a consummately trained and for his time modern composer after completing his studies. His oeuvre came to be an extensive and varied one. Norman's three symphonies are important inclusions in the Swedish symphony genre, as are his six string quartets in Swedish chamber music.

© *Gunnar Ternhag*

Trans. Neil Betteridge

About the edition

Levande Musikarv's (Swedish Musical Heritage's) emendated editions are editorially revised and corrected versions of previously printed material, with comments on the corrections and amendments inserted as footnotes. Adjustments to slurs, accidentals, accents and articulation marks that have not affected the reading have been made without comment.

Originally published by Huss & Beers, Stockholm, H.&B. 179–182.

Text on the front page: "12 / Sångar / till / Dikter af C.D. Wirsén / komponerade för / en röst och piano / af / Ludvig Norman / Op. 49 / Innehåll: / 1sta Häftet / No 1. Hvad du liknar / No 2. Månestrålar / No 3. Aftonklockan / 2dra Häftet / No 4. Ögonkast / No 5. Böcker och kärlek / No 6. Ungt mod / 3dje Häftet / No 7. Den döda / No 8. Mitt tycke / No 9. Den ångrande / 4de Häftet / No 10. Återvunnet hopp / No 11. Höst / No 12. Ännu (Till en sångare)".

Year of composition: No. 1–6, 1877; No. 7–12, 1878.